

Z A K O N

o vodama Županije Posavske

I – TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim zakonom uređuju se pitanja gospodarenja-upravljanja vodama i vodoprivrednim objektima, koncesija na vodama i javnom vodoprivrednom dobru, vodoprivrednih sustava, ograničenja prava vlasnika odnosno korisnika zemljišta, vršenja i organizacije izvršavanja poslova i zadaća po ovom zakonu, financiranja vodoprivrede, izgradnje, zaštite, korištenja, održavanja i gospodarenja-upravljanja objektima za vodoopskrbu u seoskim naseljima i druga pitanja iz nadležnosti Županije Posavske (u daljem tekstu: Županija) u oblasti voda.

Članak 2.

Pod vodama, u smislu ovog zakona, smatraju se:

1. vodotoci, prirodna jezera i vode u umjetnim spremištima, recenzijama i jezerima;
2. podzemne vode;
3. termalne i mineralne vode.

Članak 3.

Vode, kao opće dobro, na području Županije u skladu sa Zakonom o vodama ("Službene novine Federacije BiH", broj 18/98 - u daljem tekstu: Temeljni zakon) i ovim zakonom su od interesa za Federaciju Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija) i Županiju i uživaju posebnu zaštitu Federacije i Županije, a posebice spram kvalitete i količine voda i iskorištavanja voda za različite namjene u skladu sa prioritetima utvrđenim Temeljnim zakonom, Vodoprivrednom osnovom za Glavno slivno područje Bosne, dugoročnim planovima razvoja vodoprivrede županija i posebnim planovima uređenja okolice.

Članak 4.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

1. pod koritom vodotoka podrazumijeva se prostor kojim teče voda između crta dopiranja velike vode ranga pojave 1/50 godina odnosno između crta nasipa, ako su oni izgrađeni, za rang pojave veći od ranga pojave 1/50 godina;
2. neuređena obala vodotoka je pojas zemljišta uz korito vodotoka, širine najmanje 10 metara, od crte domašaja (dosega) velike vode ranga pojave jednom u pedeset godina (u daljem tekstu: pedesetogodišnja voda), a služi za pristup i redovno održavanje korita vodotoka, kupanje i rekreaciju;
3. obala prirodnog jezera je pojas zemljišta uz korito jezera od crte domašaja (dosega) pedesetogodišnje vode, širine najmanje 50 metara, a služi za pristup jezeru glede kupanja, rekreacije i ribolova;
4. obala umjetnog spremišta čija je isključiva namjena opskrba pučanstva i gospodarstva vodom za piće je pojas zemljišta izvan domašaja (dosega) najviše projektirane razine vode u spremištu (kota najvišeg uspona), širine najmanje 100 metara, a služi za pristup umjetnom spremištu radi održavanja voda u tom spremištu ;
5. obala umjetnog višenamjenskog spremišta koja se gradi za potrebe opskrbe vodom gospodarstva, elektroprivrede, športa, rekreacije i ribolova je pojas zemljišta van dosega najviše projektirane razine voda te spremišta (kota najvišeg uspona), širine najmanje 10 metara, a služi za pristup umjetnom višenamjenskom spremištu radi korištenja voda i održavanja voda te spremišta u višenamjenske svrhe.

Korištenje obala iz stavka 2. toč. 1 do 5. ovog članka vrši se u skladu sa ovim Zakonom, aktima koji se donose za provođenje Temelnog zakona i ovog Zakona, planovima razvoja vodoprivrede Županije, planovima zaštite prirodnih jezera, umjetnih spremišta i uvjetima propisanim odnosno određenim u vodoprivrednim suglasnostima i vodoprivrednim dozvolama.

Zabranjeno je ograđivanje neuređenih obala vodotoka, obala prirodnih jezera i obala umjetnih spremišta iz stavka 2. toč. 2., 3. I 5. ovog članka.

II - GOSPODARENJE – UPRAVLJANJE VODAMA I VODOPRIVREDNIM OBJEKTIMA

Članak 5.

Gospodarenje – upravljanje vodama na području Županije vrši se jedinstveno u skladu sa planskim temeljima za gospodarenje-upravljanje vodama.

1. Planski temelji za gospodarenje-upravljanje vodama

Članak 6.

Planski temelji za upravljanje vodama na području Županije su:

1. vodoprivredni temelji jednog ili više vodotoka;
2. planovi razvoja vodoprivrede Županije.

a) Vodoprivredni temelji

Članak 7.

Za manje slivove (vodotoke) ili više vodotoka koji su dio Glavnog slivnog područja Bosne mogu se donijeti odgovarajuće vodoprivredni temelji.

Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Županije (u daljem tekstu: Ministarstvo) osigurava da izrađeni vodoprivredni temelji iz stavka 1. ovog članka budu u skladu s donesenim vodoprivrednim temeljima Federacije i Glavnog slivnog područja Bosne.

Članak 8.

Izradu vodoprivredne osnove iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona organizira Ministarstvo.

Članak 9.

Vlada Županije formira Komisiju za praćenje i usklađivanje rada na izradi vodoprivrednih temelja iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona i imenuje predsjednika i njene članove iz reda predstavnika zainteresiranih općina, ministarstava Županije i eksperata sa područja vodoprivrede, prostornog uređenja, gospodarstva i drugih oblasti, a na prijedlog Ministarstva.

Članak 10.

Po izradi nacrtu vodoprivrednih temelja iz članka 7. stavka 1. ovog Zakona sačini se izvod iz nacrtu vodoprivrednih temelja koji Ministarstvo dostavlja na javnu raspravu i određuje tijek trajanja javne rasprave.

Izvod iz nacrtu vodoprivrednih temelja iz stavka 1. ovog članka dostavlja se na javnu raspravu svim općinama, zainteresiranim ministarstvima Županije, drugim odgovarajućim tijelima i ustanovama Županije, federalnom tijelu uprave nadležnom za poslove vodoprivrede i Javnom poduzeću za "Vodno područje slivova rijeke Save" Sarajevo (u daljem tekstu: Javno vodoprivredno poduzeće).

U tijeku trajanja javne rasprave zainteresirane općine, ministarstva, i druga odgovarajuća tijela i ustanove Županije i drugi učesnici u javnoj raspravi imaju pravo da stavljaju primjedbe na nacrt vodoprivrednih temelja.

Ministarstvo je dužno da razmotri sve primljene primjedbe.

Pri utvrđivanju nacrtu prijedloga vodoprivrednih temelja iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona, Ministarstvo je dužno da obrazloži koje se primjedbe iz javne rasprave ne mogu prihvatiti i o razlozima njihovog neprihvatanja dati svoje stručno mišljenje.

Članak 11.

Prijedlog vodoprivrednog temelja iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona utvrđuje Vlada Županije.

Vodoprivredni temelj iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona donosi Skupština Županije.

Članak 12.

Ministarstvo je dužno da organizira provođenje vodoprivrednog temelja iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona i da o tome, najmanje jednom godišnje, informira Vladu Županije.

Članak 13.

Doneseni vodoprivredni temelj iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona usklađuje se sa promjenama koje nastaju u vodoprivrednim sustavima, gospodarskom i društvenom razvoju Županije i općina, potrebama preraspodjele voda na području Županije, obvezama koje je Županija preuzela prema drugim županijama ili obvezama koje je Federacija preuzela prema drugom entitetu odnosno Bosna i Hercegovina prema drugim državama.

Članak 14.

Izmjene i dopune vodoprivrednog temelja iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona vrše se na način i po postupku predviđenim člankom 8. do 11. ovog Zakona za donošenje vodoprivrednog temelja.

Članak 15.

Na pitanja vodoprivrednih temelja koja nisu uređena ovim Zakonom shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe Temeljnog zakona i propisa donesenih za provođenje tog zakona.

b) Planovi razvoja vodoprivrede Županije

Članak 16.

Glede zadovoljavanja potreba pučanstva i gospodarstva Županije, a u cilju unapređivanja režima voda, osiguranja bilance voda i funkcioniranja vodoprivrednih sustava te rekonstrukcije i izgradnje vodoprivrednih objekata na području Županije donose se i provode dugoročni i srednjoročni planovi razvoja vodoprivrede Županije, u skladu sa Vodoprivrednim temeljem Glavnog slivnog područja Bosne i vodoprivrednim temeljima iz

članka 7. stavak 1. ovog Zakona, kao i dugoročnim i srednjoročnim planovima razvoja Federacije na Vodnom području slivova rijeke Save.

Dugoročni i srednjoročni planovi razvoja vodoprivrede Županije sadrže naročito: aktivnosti i mjere koje treba realizirati u planskom razdoblju, dinamiku realizacije planiranih aktivnosti i mjera, sredstva potrebna za njihovu realizaciju i učinke koji se postižu realiziranjem planiranih aktivnosti i mjera.

Izradu dugoročnih i srednjoročnih planova razvoja vodoprivrede Županije organizira Ministarstvo.

Članak 17.

Skupština Županije donosi dugoročni i srednjoročni plan razvoja vodoprivrede Županije na prijedlog Vlade Županije.

Članak 18.

Postavke srednjoročnog plana razvoja vodoprivrede Županije razrađuju se u godišnjim planovima vodoprivrede Županije koje izrađuje Ministarstvo.

Vlada Županije donosi godišnji plan vodoprivrede Županije na prijedlog Ministarstva.

Članak 19.

Ministarstvo osigurava usklađivanje dugoročnih i srednjoročnih planova razvoja vodoprivrede Županije i godišnjih planova vodoprivrede Županije sa odgovarajućim planovima razvoja vodoprivrede Federacije na Vodnom području slivova rijeke Save.

Ministarstvo organizira provođenje dugoročnih i srednjoročnih planova razvoja vodoprivrede Županije i godišnjih planova vodoprivrede Županije i o tome, najmanje jednom godišnje, podnosi izvješće Skupštini Županije i Vladi Županije.

3. Vlasništvo i druga pitanja od značenja za vodoprivredne objekte

Članak 20.

Gospodarenje vodoprivrednim objektima iz članka 19. Temeljnog zakona, u smislu ovog Zakona, čine skup odluka, aktivnosti i mjera čija je namjera da se izgrađeni vodoprivredni objekti održavaju u funkcionalnom stanju i koriste se u skladu sa njihovom prirodom i namjenom, da se čuvaju od slučajnog ili namjernog oštećenja ili uništenja, izmjenjuju, rekonstruiraju i grade u skladu sa potrebama, planovima i mogućnostima Županije, općina i drugih pravnih osoba i građana.

Članak 21.

Uređena korita i obale vodotoka u naseljenim mjestima na području Županije, su u vlasništvu općina.

Općine iz stavka 1. ovog članka su dužne osigurati sredstva za održavanje uređenih korita i obala vodotoka u naseljenim mjestima u funkcionalnom stanju i da se ona koriste u skladu sa njihovom prirodom i namjenom, kao i čuvanje uređenih korita i obala vodotoka od uništenja ili oštećenja odnosno nenamjenskog korištenja (odlaganje otpada, ispaša stoke, korištenje u poljoprivredne i nepoljoprivredne svrhe i sl.).

Općinsko vijeće donosi odluke o korištenju i drugim pitanjima od značenja za održavanje i čuvanje uređenih korita i obala vodotoka u naseljenim mjestima.

Članak 22.

Pod vodoprivrednim objektima za vodoopskrbu, u smislu ovog Zakona, smatraju se:

1. međužupanijski vodoprivredni objekti za vodoopskrbu;

2. županijski vodoprivredni objekti za vodoopskrbu;
3. općinski vodoprivredni objekti za vodoopskrbu;
4. grupni vodoprivredni objekti za vodoopskrbu;
5. seoski vodoprivredni objekti za vodoopskrbu.

Članak 23.

Vodoprivredni objekti koji služe za opskrbu vodom za piće potrošača sa područja Županije i jedne ili više općina sa područja druge Županije odnosno drugog entiteta (u daljem tekstu: međuzupanijski vodovod) su u isključivom ili pretežitom vlasništvu Županije i drugih pravnih osoba, ako nisu u vlasništvu drugih pravnih osoba koji su te objekte izgradili za svoje potrebe.

Pod objektima međuzupanijskog vodovoda iz stavka 1. ovog članka smatraju se samo dijelovi međuzupanijskog vodovoda koji obuhvaćaju izvorišta, vodozahvate ili spremišta, crpne stanice, glavne dovodne cjevovode od izvorišta do uređaja za kondicioniranje vode, uređaj za kondicioniranje vode i glavne prometne cjevovode do distribucijskih spremišta - spremnika iz kojih se vrši opskrba općina na području Županije i drugog entiteta odnosno distribucijskih spremišta - spremnika općinskih vodovoda sa područja druge županije odnosno entiteta, kao i drugi pripadajući objekti i oprema svih tih objekata.

Cijena vode koja se isporučuje iz objekata međuzupanijskog vodovoda ne može biti određena ispod iznosa koji osigurava pokrivanje troškova održavanja i funkcioniranja objekata međuzupanijskog vodovoda, amortizacije i otplate obroka za zajmove korištene za izgradnju i rekonstrukciju tog vodovoda.

Članak 24.

Vodoprivredni objekti koji služe za opskrbu vodom za piće potrošača za područja više općina na području Županije (u daljem tekstu: Županijski vodovod) su u isključivom ili pretežitom vlasništvu Županije, ako nisu u vlasništvu drugih pravnih osoba.

Cijena vode koja se isporučuje potrošačima iz županijskog vodovoda ne može biti određena ispod iznosa koji osigurava pokrivanje troškova održavanja i funkcioniranja županijskog vodovoda, amortizacije i otplate obroka za zajmove korištene za izgradnju, rekonstrukciju ili dogradnju županijskog vodovoda.

Članak 25.

Vodoprivredni objekti koji služe za opskrbu vodom za piće potrošača u općinskim centrima (u daljem tekstu: općinski vodovodi), a koji nisu priključeni na međuzupanijski ili županijski vodovod, su u isključivom ili pretežitom vlasništvu općine.

Općina je dužna osigurati da cijena vode iz općinskog vodovoda ne može biti određena ispod iznosa koji omogućava pokrivanje troškova održavanja i funkcioniranja objekata općinskog vodovoda, amortizacije i otplate obroka za zajmove korištene za izgradnju, i rekonstrukciju općinskog vodovoda.

Članak 26.

Pod grupnim vodoprivrednim objektom za vodoopskrbu (u daljem tekstu: grupni vodovod), u smislu ovog Zakona, smatra se vodoprivredni objekt za vodoopskrbu jednog, dva ili više seoskih naselja koji ima zaštićeno i uređeno izvorište ili više izvorišta, kaptazu ili više kaptaza, spremište – spremnik ili više spremišta – spremnika i razvodnu mrežu, a služi za opskrbu vodom za piće više od 500, a manje od 3.000 žitelja.

Grupni vodovod je u vlasništvu građana koji su ga izgradili za svoje potrebe.

Glede očuvanja života i zdravlja korisnika grupnog vodovoda vlasnici grupnog vodovoda su dužni da upravljanje grupnim vodovodom povjere pravnoj osobi koju su utemeljili za te potrebe odnosno drugoj specijaliziranoj pravnoj osobi koja je osposobljena i registrirana za obavljanje tih poslova.

Građani (kućanstva) korisnici grupnog vodovoda dužni su da mjesečno do 15-tog u mjesecu za protekli mjesec plaćaju cijenu vode koja im je isporučena iz grupnog vodovoda na račun poduzeća iz stavka 3. ovog članka.

Cijena vode isporučene iz grupnog vodovoda ne može biti određena ispod iznosa koji omogućava pokrivanje troškova održavanja i funkcioniranja objekata grupnog vodovoda, u koji je uračunata i cijena uzimanja propisanog najmanjeg broja uzoraka vode glede kontrole zdravstvene ispravnosti vode za piće i troškova amortizacije.

Članak 27.

Grupni vodovodi čiji broj korisnika pređe 3.000, suglasno članku 26. ovog Zakona, postaju općinski vodovodi.

Članak 28.

Seoskim vodoprivrednim objektom za vodoopskrbu (u daljem tekstu: seoski vodovod), u smislu ovog Zakona, smatra se vodoprivredni objekt za vodoopskrbu jednog, dva ili više seoskih naselja koji ima zaštićeno izvorište ili više izvorišta, kaptazu ili više kaptaza, spremište – spremnik ili više spremišta – spremnika i razvodnu mrežu, a služi za opskrbu vodom za piće do 500 žitelja.

Seoski vodovodi, seoske javne pumpe i seoski javni bunari u seoskim naseljima su u vlasništvu žitelja koji su te objekte izgradili za vlastite potrebe.

Investitori izgradnje seoskih vodovoda, seoskih javnih pumpi i seoskih javnih bunara odnosno vlasnici odnosno korisnici ovih objekata imaju prava, dužnosti i odgovornosti utvrđene ovim Zakonom.

Članak 29.

Vodoprivredni objekti za zaštitu voda iz članka 19. stavak 1. točka 4. Temeljnog zakona (kolektori za prijem i otpremu otpadnih voda, uređaji za prečišćavanje otpadnih voda pučanstva i gospodarstva, odlagališta za otpadne tvari iz uređaja za prečišćavanje otpadnih voda, ispusti u prijemnik, kao i objekti i pripadajuća oprema tih objekata) su od posebnog interesa za Županiju i općine u okviru Županije.

Članak 30.

Glavni kolektor za prijem i otpremu otpadnih voda pučanstva i gospodarstva sa područja više općina do uređaja za prečišćavanje otpadnih voda (u daljem tekstu: županijski kanalizacijski sustav) su u isključivom ili pretežitom vlasništvu Županije, ako nisu u vlasništvu drugih pravnih osoba.

Poduzeća i druge pravne osobe korisnici županijskog kanalizacijskog sustava koje u procesu proizvodnje ili rada stvaraju opasne i štetne tvari za vode dužni su da iste prečiste do razine propisane aktom iz članka 124. stavak 1. točka 1. Temeljnog zakona (predtretman otpadnih voda) i tako djelomice prečišćene otpadne vode ispuštaju u objekte županijskog kanalizacijskog sustava.

Cijena korištenja županijskog kanalizacijskog sustava ne može biti određena ispod iznosa koji osigurava pokrivanje troškova održavanja i funkcioniranja objekata županijskog

kanalizacijskog sustava, amortizacije i otplate obroka za zajmove korištene za izgradnju i rekonstrukciju tog sustava.

Članak 31.

Uređaj za prečišćavanje otpadnih voda korisnika županijskog kanalizacijskog sustava (u daljem tekstu: županijski uređaj za prečišćavanje otpadnih voda) je u isključivom ili pretežitom vlasništvu Županije, ako nije u vlasništvu druge pravne osobe.

Cijena korištenja županijskog uređaja za prečišćavanje otpadnih voda ne može biti određena ispod iznosa koji osigurava pokrivanje troškova održavanja i funkcioniranja objekata županijskog uređaja za prečišćavanje otpadnih voda, amortizacije i otplate obroka za zajmove korištene za rekonstrukciju i izgradnju tog uređaja.

Članak 32.

Kolektori za prijem i glavni kolektor za otpremu otpadnih voda u koje pučanstvo i gospodarstvo u općinskim centrima ispušta otpadne vode (u daljem tekstu: općinski kanalizacijski sustav), izuzev onih iz članka 30. i 31. ovog Zakona, su u isključivom ili pretežitom vlasništvu općina, ako nisu u vlasništvu drugih pravnih osoba.

Poduzeća i druge pravne osobe korisnici općinskog kanalizacijskog sustava koji u procesu proizvodnje ili rada produciraju opasne i štetne tvari za vode dužni su da iste prečiste do nivoa određenog u skladu sa zakonom (predtretman otpadnih voda) i tako djelomice prečišćene otpadne vode ispuštaju u objekte općinskog kanalizacijskog sustava.

Cijena korištenja općinskog kanalizacijskog sustava ne može biti određena ispod iznosa koji osiguravaju pokrivanje troškova održavanja i funkcioniranja objekata općinskog kanalizacijskog sustava, amortizacije i otplate obroka za zajmove korištene za izgradnju i rekonstrukciju tog sustava.

Članak 33.

Uređaj za zajedničko prečišćavanje otpadnih voda pučanstva i gospodarstva u sjedištu općine (u daljem tekstu: općinski uređaj za prečišćavanje otpadnih voda) je u isključivom ili pretežitom vlasništvu općine, ako ugovorom o njegovoj izgradnji nije drukčije određeno.

Na općinske uređaje za prečišćavanje otpadnih voda sukladno se primjenjuje odredba članka 31. stavak 2. ovog Zakona.

Članak 34.

Objekti i uređaji koje su za potrebe prečišćavanja opasnih i štetnih tvari izgradila industrijska i druga poduzeća iz djelatnosti gospodarstva (u daljem tekstu: industrijski uređaji za prečišćavanje otpadnih voda) su u vlasništvu tih poduzeća.

Vlasnik vodoprivrednog objekta iz stavka 1. ovog članka dužan je da taj objekt neprekidno održava u funkcionalnom stanju i koristi ga u skladu sa njegovom prirodom i namjenom.

Članak 35.

Žitelji koji su vlasnici vodoprivrednih objekata za zaštitu voda - objekata za prikupljanje i otpremu otpadnih voda u seoskim naseljima (u daljem tekstu: seoska kanalizacija) dužni su osigurati financijske i organizacijske uvjete za održavanje i funkcioniranje objekata seoske kanalizacije čiji su oni vlasnici, u skladu sa zakonom.

Članak 36.

Vlasnici odnosno korisnici stambenih i gospodarskih objekata, kao i vikend kuća, koje su podignute izvan naseljenih mjesta dužni su svoje otpadne vode i druge tvari ispuštati u

nepropusne septičke jame u skladu s aktom iz članka 56. ovog Zakona i da osiguraju da se septičke jame, radom specijaliziranog poduzeća, prazne najmanje jednom godišnje.

Članak 37.

Zabranjuje se pristup ljudima, prijevoznim sredstvima i stoci obalama i vodama umjetnih spremišta izgrađenih za potrebe opskrbe vodom za piće pučanstva i gospodarstva.

Vode umjetnih spremišta iz stavka 1. ovog članka ne mogu se koristiti za kupanje, vožnju plovilima na pogon naftnim derivatima, za uzgoj ribe i za postavljanje plutajućih i drugih objekata u vodi i na obalama umjetnog spremišta, izuzev za proizvodnju električne energije za svoje potrebe spremišta i sustava koji opskrbljuje vodom to spremište.

Članak 38.

Voda višenamjenskih spremišta čija je temeljna namjena proizvodnja električne energije koristi se i za opskrbu vodom pučanstva i gospodarstva, šport, rekreaciju i plovidbu bez pogona na naftne derivate i za uzgoj riba.

III - KONCESIJE NA VODAMA I JAVNOM VODNOM DOBRU

Članak 39.

Vlada Županije donosi odluku odnosno zaključak u postupku davanja koncesije za namjene iz članka 71. stavak 1. točka 4. Temeljnog zakona.

Članak 40.

Skupština Županije, Vlada Županije i Ministarstvo u provođenju zakona vodit će politiku davanja koncesija za korištenje voda sadašnjim generacijama na kraći vremenski rok, kako bi se u određenim vremenskim razdobljima mogla osigurati preraspodjela voda u korist onih kojima je voda najpotrebnija i u namjene koje imaju prvenstvo (*Članak 111.* Temeljnog zakona), kako bi se vode u dovoljnim količinama i odgovarajuće kakvoće sačuvale i za buduća pokoljenja (održivi razvoj).

Članak 41.

Korisnicima koncesije za koje se utvrdi da pri jedinici proizvoda koriste znatno veće količine voda od onih koje su uobičajene u Europskoj uniji ili za koje se utvrdi da neracionalno koriste vodu, a posebice poduzeća za opskrbu potrošača vodom zbog velikih gubitaka vode u vodovodnoj mreži, oduzet će se pravo na dalje korištenje koncesije.

Odredba stavka 1. ovog članka unosi se u ugovor o koncesiji kao jedan od razloga raskida ugovora o koncesiji prije isteka roka na koji je koncesija dana.

Članak 42.

U slučaju prestanka koncesije prije isteka vremena za koje je koncesija dana, odnosno glede proteka vremena na koje je koncesija dana o kojoj je odlučivalo Ministarstvo, pravo vlasništva na nekretninama (zemljište, objekti), postrojenjima i stvarima koje su neposredno služile za ostvarenje te koncesije prelazi na Županiju.

Odlukom Vlade Županije nekretnine, postrojenja i stvari iz stavka 1. ovog članka prenose se na gospodarenje i korištenje specijaliziranom poduzeću.

Odlukom iz stavka 2. ovog članka određuje se posebice daljnja namjena nekretnina, postrojenja i stvari za ostvarenje te namjene.

Odredbe stavka 1. do 3. ovog članka neće se primjenjivati u slučajevima kada je imovina kojom se služio korisnik koncesije u isključivom ili pretežitom dijelu vlasništvo Federacije, Županije ili općine.

IV - VODOPRIVREDNI SUSTAVI

Članak 43.

Gospodarenje vodoprivrednim sustavima koje, u smislu ovog Zakona, čine zajedno vode, vodoprivredni objekti i javno vodno dobro, ostvaruje se primjenom skupa odluka, aktivnosti i namjena čija je svrha zaštita pučanstva i dobara od štetnog djelovanja voda, zaštita voda od zagađivanja uređenje i korištenje voda.

1. ZAŠTITA OD ŠTETNOG DJELOVANJA VODA

Članak 44.

Zaštita od štetnog djelovanja voda obuhvata mjere i aktivnosti za zaštitu pučanstva i dobara od poplava, zaštitu od erozija i bujica i odvodnjavanje suvišnih voda putem hidromelioracijskih sustava za odvodnjavanje.

a) Zaštita i obrana od poplava

Članak 45.

Obrana od poplava na području Županije vrši se na temelju Plana obrane od poplava za područje sliva rijeke Save (*Članak 86. Temeljnog zakona*) i u skladu s tim Planom.

Ministarstvo može, na prijedlog rukovoditelja obrane od poplava, pored radova iz članka 87. Temeljnog zakona, zabraniti vršenje i drugih radova koji mogu utjecati na stabilnost ili namjenu obrambenog nasipa, kao i obustaviti željeznički i cestovni promet u slučaju velikih voda.

Županijskim planom obrane od poplava (*Članak 21. Temeljnog zakona*), uređuju se način i postupak obrane od poplava od unutarnjih voda (sustavi za odvodnjavanje).

b) Zaštita zemljišta od erozija i bujica

Članak 46.

Vlada Županije donosi odluku o proglašenju određenog područja erozivnim.

Padinski dijelovi područja Županije na kojima je došlo do uništenja šuma odnosno vršena sječa šuma, voćaka i grmlja uslijed čega dolazi i sve više će dolaziti do pojave erozija i bujica, proglašavaju se erozivnim, u smislu stava 1. ovog članka, na prijedlog Ministarstva.

Članak 47.

Vlada Županije donosi odluku o protiverozijskim mjerama i radovima koji se moraju sprovesti na erozivnom području koje je, u skladu sa člankom 46. stavak 1. ovog Zakona, proglašeno erozivnim.

Članak 48.

Ministarstvo izdaje vodoprivrednu suglasnost za kopanje kamena, šljunka, pijeska, gline i sličnih tvari na području koje je, u smislu članka 46. ovog Zakona, proglašeno erozivnim.

Članak 49.

Ako se na erozivnom području izvrše sve potrebne protiverozivne mjere i radovi i time otkloni ugroženost od erozije i bujičnih tokova, Vlada Županije donosi odluku kojom se ranija odluka o proglašenju područja erozivnim (*Članak 46.*) stavlja izvan snage.

Članak 50.

Vlada Županije donosi odluku o predaji na upravljanje zemljišta specijaliziranom poduzeću odnosno drugoj pravnoj osobi nakon poduzimanja propisanih mjera i radova.

c) Odvodnjavanje suvišnih voda – hidromelioracijski sustavi

Članak 51.

Vodoprivredni objekti za odvodnjavanje iz članka 19. stavak 1. točka 2. Temelnog zakona su u vlasništvu Županije, ako nisu u vlasništvu drugih pravnih osoba.

Vodoprivrednim objektima iz stavka 1. ovog članka (hidromelioracijski sustavi) gospodare hidromelioracijske zadruge u skladu sa svojim planovima. Vodoprivredni objekti za odvodnjavanje koje su za svoje potrebe izgradile druge pravne osobe i građani od njihovog su interesa i vlasništvo su tih pravnih osoba i građana koji njima gospodare.

Funkcioniranje i gospodarenje vodoprivrednim objektima za odvodnjavanje bliže je određeno člancima: 21., 133., 134., 135., 136., 137., 138., 139. i 140. Temelnog zakona.

2. ZAŠTITA VODA OD ZAGAĐIVANJA

Članak 52.

Zaštita voda od zagađivanja na području Županije, u skladu s Temeljnim zakonom i ovim Zakonom, sprovodi se zabranom, ograničavanjem i sprečavanjem unošenja u površinske i podzemne vode, na javno vodno dobro, poljoprivredno, šumsko i građevinsko zemljište i u zrak opasnih i štetnih tvari koje na neposredan ili posredan način dospijevaju u površinske i podzemne vode i time ih zagađuju i stvaraju neupotrebljivim za razne namjene (za piće i higijenske potrebe, za prehrambenu proizvodnju, farmaceutsku proizvodnju, navodnjavanje, ribolov, kupanje i slično), kao i propisivanjem i poduzimanjem drugih mjera za očuvanje i poboljšanje kvalitete raspoloživih voda na području Županije.

Članak 53.

Zaštita voda od zagađivanja na području Županije ostvaruje se stalnim i stručnim mjeranjima i ispitivanjima kvalitete površinskih i podzemnih voda. Koncentriranih i rasutih izvora zagađenja voda, kontroliranjem prikupljanja otpadnih voda i njihovim prijenosom glavnim kolektorima na uređaje za prečišćavanje otpadnih voda odnosno ispuštanje u vodotoke i druge prijemnike uz obvezu kontrole mjerenja stupnja i koncentracije zagađenih voda na svakom ispustu gdje se otpadne odnosno kanalizacijske vode ispuštaju u vodotoke ili druge prijemnike, kontrolom rada uređaja za prečišćavanje otpadnih voda, sprečavanjem, ograničavanjem i zabranjivanjem radova, radnji i ponašanja koja mogu uticati na zagađivanje voda i stanje okoliša u cjelini, kao i drugim djelovanjem usmjerenim na očuvanje i poboljšanje kvaliteta voda i namjenske upotrebljivosti voda.

Članak 54.

U cilju očuvanja kvalitete površinskih i podzemnih voda na području Županije:

1. zabranjuje se uvoz i ugradnja onih tehnologija u proizvodnju od strane poduzeća koje nemaju status odgovarajuće tehnologije po normama Europske unije u pogledu zaštite voda od zagađivanja i čovjekovog okoliša, što uvoznik mora dokazati dokumentima koje izdaju federalna tijela uprave nadležna za zaštitu okoliša i vodoprivrede;
2. zabranjuje se izgradnja ili rekonstrukcija proizvodnih kapaciteta, stambenih i drugih gospodarskih i vodoprivrednih objekata na zemljištima u zoni uticaja na kvalitetu podzemnih voda koje se mogu koristiti za piće i na prostorima na kojima je planskim i drugim dokumentima predviđena izgradnja spremišta za opskrbu vodom za piće pučanstva i gospodarstva na području Županije ;
3. zabranjuje se izgradnja proizvodnih kapaciteta koji produciraju opasne i štetne tvari za vode na području Županije, a posebice na gornjim nivoima na području Županije bez istovremene izgradnje odgovarajućih uređaja za prečišćavanje otpadnih voda odnosno ugradnje uređaja za smanjenje zračenja opasnih i štetnih tvari u zrak, kao i odlagališta za odlaganje mulja iz uređaja za prečišćavanje otpadnih voda odnosno odlagališta za odlaganje opasnih i štetnih tvari iz uređaja za smanjenje zračenja opasnih i štetnih tvari u zrak, na poljoprivredno, šumsko i građevinsko zemljište.

Članak 55.

Skupština Županije, Vlada Županije, ministarstva i druga tijela Županije, i tijela općina svojom aktivnošću i mjerama:

1. pružat će materijalnu i drugu pomoć poduzećima da svoje zastarjele tehnologije koje zagađuju vode zamijene suvremenijim tehnologijama po normama Europske unije;
2. osigurati što brže realiziranje projekata kojima se sprečava zagađenje podzemnih voda od odlagališta za odlaganje krutih otpadaka u naseljenim mjestima na području Županije ;
3. osigurati sredstva i druge uvjete za funkcioniranje uređaja za prečišćavanje otpadnih voda i njihovo održavanje u ispravnom stanju i izgradnju kolektora na dijelovima i područjima općina kojima bi se otpadne vode dovele na uređaj za prečišćavanje otpadnih voda.

Članak 56.

Zaštita voda od zagađivanja na području Županije provodi se u skladu sa Vodoprivrednim temeljem glavnog slivnog područja rijeke Bosne, planom zaštite voda od zagađivanja, vodoprivrednim temeljima iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona, dugoročnim, srednjoročnim i godišnjim planovima razvoja vodoprivrede Federacije na Vodnom području slivova rijeke Save i dugoročnim, srednjoročnim i godišnjim planovima razvoja vodoprivrede Županije.

Članak 57.

Ministar propisuje granične vrijednosti opasnih i štetnih tvari za otpadne vode i tvari koje se ispuštaju u septičke i druge sabirne jame.

3. ISKORIŠTAVANJE VODA

Članak 58.

Skupština Županije, Vlada Županije, Ministarstvo i druga tijela Županije, i tijela općina na području Županije, kao i pravne osobe i građani, dužni su, svako u okviru svojih prava i obveza, da čuvaju raspoložive količine i prirodna svojstva voda, da se vode koriste racionalno i u raznovrsne namjene zadovoljavajući pri tomu prvenstveno širi javni interes i

načelo održivog razvoja kojim se zadovoljavaju potrebe sadašnjih pokoljenja i ne ugrožavaju pravo i mogućnosti budućih pokoljenja da to ostvare za sebe.

Članak 59.

Gospodarska društva koja u tehnološkim procesima koriste vodu, dužna su da koriste vodu u skladu sa realno potrebnim količinama i po pravilu višekratno.

Članak 60.

Dio područja Županije koji ima dovoljno vode nema pravo da ometa ili sprečava korisnike sa drugog područja Županije koji te vode nemaju ili nemaju u dovoljnoj količini da se opskrbe vodom sa područja Županije koje ima dovoljno vode.

a) Voda za piće

Članak 61.

Zakonodavna i izvršna tijela Županije, općina, gospodarska društva i druge pravne osobe, kao i građani Županije, dužni su, svako u okviru svojih prava i obveza i realnih ekonomskih mogućnosti, da neprekidno donose odluke, provode mjere i aktivnosti kojima će se osigurati da svi građani Županije i ostali korisnici vode za piće na području Županije budu u jednakom položaju kada je u pitanju opskrba vodom za piće, kako u pogledu količine, tako i kakvoće vode, i da je voda za piće roba, kao i svaka druga roba na tržištu.

Članak 62.

Područje Županije (mjesna zajednica, Općina,) koje ima dovoljno vode za piće za sadašnje i buduće potrebe utvrđene Vodoprivrednim temeljem za Glavno slivno područje Bosne i vodoprivrednim temeljem iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona ne može ometati ili sprječavati druga područja (mjesne zajednice, općine,) da se u istoj mjeri opskrbe vodom za piće, a koja te vode nemaju ili nemaju dovoljno na svojem području.

Članak 63.

Rješavanje pitanja opskrbe vodom za piće, u smislu članka 61. i 62. ovog Zakona, kada mjesna izvorišta ne mogu da zadovolje potrebe za vodom za piće sadašnjih i budućih pokoljenja vrši se prevođenjem voda sa područja jedne mjesne zajednice na područje druge ili više mjesnih zajednica odnosno sa područja jedne na područje jedne ili više općina.

Članak 64.

Prevođenje voda za piće, u smislu članka 63. ovog Zakona ne može biti temelj za postavljanje odštetnih zahtjeva od strane mjesnih zajednica odnosno općina sa čijeg se područja prevode vode za piće, jer je korištenje vode za piće kao općeg dobra, jednako pravo svih građana i pravnih osoba na području Županije.

Članak 65.

Prostori na području Županije na kojima su vodoprivrednim temeljem Federacije, vodoprivrednim temeljem Glavnog slivnog područja rijeke Bosne, vodoprivrednim temeljem iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona, strategijom prostornog uređenja Federacije i prostorno-razvojnim dokumentima Županije, utvrđene zalihe pitkih voda ili predviđena izgradnja spremišta, kao ključnih objekata za snabdijevanje vodom za piće i za gospodarenje režimom voda, pod posebnom su zaštitom Županije i ne mogu se koristiti za namjene kojima se sprečava ili otežava izgradnja planiranih vodoopskrbnih objekata ili spremišta.

Članak 66

Osiguranje dovoljnih količina vode za piće za sve građane i ostale korisnike vode na području Županije provodi se i poduzimanjem mjera i aktivnosti kojima se sprečava ili smanjuje dalje zagađivanje podzemnih i površinskih voda od strane građana i drugih pravnih osoba koji svoje otpadne vode ispuštaju u podzemne ili površinske vode odnosno koji opasne i štetne tvari za kvalitetu voda ispuštaju u zrak, na vodno, poljoprivredno, šumsko ili građevinsko zemljište.

Članak 67.

Zaštita izvorišta voda koje se koriste za piće odnosno izvorišta koja su vodoprivrednim temeljem odnosno drugim planskim dokumentima određena da se koriste za piće i zaštita voda od zagađivanja na području Županije su od posebnog dugoročnog značenja za Županiju, općine, pravne osobe i građane Županije.

Članak 68.

Vlada Županije utvrđuje zone sanitarne zaštite i zaštitne mjere za izvorišta voda županijskog vodovoda, općinskih vodovoda i vodovoda za opskrbu industrijskih, gospodarskih i drugih poduzeća, vodom za piće, a za međužupanijske vodovode zajedno sa vladom druge županije, kao i u drugim slučajevima određenim ovim Zakonom (članak 37. stavak 3.).

Izuzetno od odredbi stavka 1. ovog članka zone sanitarne zaštite i zaštitne mjere za grupne vodovode (članak 26.) i seoske vodovode (članak 28.) utvrđuju se ovim Zakonom.

Veličine i granice zona sanitarne zaštite, u smislu stavka 2. ovog članka, utvrđuju se istražnim radovima i stručnim elaboratom.

V - OGRANIČENJE PRAVA VLASNIKA ODNOSNO KORISNIKA ZEMLJIŠTA

Članak 69.

Ako se pitanje odvođenja vode sa jednog zemljišta ili dovođenja voda na drugo zemljište ne može riješiti na drugi povoljniji i ekonomičniji način, može se, uz naknadu, u korist tog zemljišta ustanoviti pravo služnosti odvođenja odnosno dovođenja vode preko drugih zemljišta.

Služnost, u smislu stavka 1. ovog članka, može se ustanoviti ugovorom ili rješenjem nadležnog tijela po propisima o eksproprijaciji.

Članak 70.

Ako se zbog nepostojanja općeg interesa, u smislu članka 69. ovog Zakona, služnost ne može ustanoviti po propisima o eksproprijaciji, služnost odvođenja ili dovođenja vode preko drugih zemljišta isključivo u svrhu opskrbe vodom za piće i za sanitarne potrebe, rješenjem će utvrditi županijsko tijelo nadležno za imovinsko-pravne poslove po prethodno pribavljenom mišljenju Ministarstva.

Naknada za ustroj služnosti iz stavka 1. ovog članka određuje se po propisima o eksproprijaciji.

Članak 71.

Vlasnik odnosno korisnik zemljišta ne može na štetu susjednih zemljišta mijenjati pravac ili količinu vode koja prirodno otiče preko njegovog zemljišta ili kroz njegovo zemljište (podzemne vode).

VI - VRŠENJE I ORGANIZACIJA IZVRŠAVANJA POSLOVA I ZADAĆA PO OVOM ZAKONU

Članak 72.

Ministarstvo obavlja odnosno organizira obavljanje stručnih poslova i zadaća utvrđenih ovim Zakonom, a posebice:

1. ugovara i prati izradu vodoprivrednih temelja iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona;
2. priprema sjednice Komisije za praćenje i usklađivanje rada na izradi vodoprivrednih temelja iz članka 7. stavak 1. ovog Zakona;
3. organizira izradu nacрта dugoročnih i srednjoročnih planova razvoja vodoprivrede Županije (članak 16. stavak 3.) i prijedloga godišnjeg plana vodoprivrede Županije (članak 18. stav 2.) i organizira izvršavanje dugoročnih, srednjoročnih i godišnjih planova razvoja vodoprivrede Županije ;
4. prati stanje uređenosti korita i obala vodotoka u naseljenim mjestima na području Županije i zajedno sa tijelima drugih općina na području Županije, sudjeluje u predlaganju tekućeg i investicijskog održavanja tih objekata;
5. organizira izvršavanje svih poslova iz godišnjeg plana vodoprivrede Županije (poslovi vodoprivrednog razvoja, istražni radovi, investicijsko-tehnička dokumentacija i njeno stručno revidiranje i dr.) ;
6. investitor je za sve objekte i radove iz godišnjeg plana vodoprivrede Županije;
7. planira sredstva za financiranje godišnjih planova vodoprivrede Županije i za vršenje stručnih poslova koje vrše druge pravne osobe po ovom Zakonu (čl.73. i 74.);
8. surađuje sa zavodima i poduzećima organiziranim od strane Županije za obavljanje određenih poslova i zadaća,
9. surađuje sa ministarstvima u drugim županijama, nadležnim tijelima općina, komunalnim javnim poduzećima za vodovod i kanalizaciju i gospodarskim društvima iz drugih oblasti;
10. vrši i druge poslove određene ovim Zakonom, propisima koji se donose po ovom Zakonu i onih poslova koje mu odrede Skupština Županije i Vlada Županije.

Članak 73.

Spram potpunijeg i racionalnijeg izvršavanja poslova i zadaća Županije na gospodarenju vodama i vodoprivrednim objektima, kao i vršenju vodoprivredne djelatnosti, po Temeljnog zakonu i ovom Zakonu na području Županije dio stručnih poslova za Županiju vrši specijalizirano, osposobljeno i registrirano poduzeće za obavljanje tih poslova, uz naknadu.

Članak 74.

Poslovi izuzetno značajni za gospodarenje vodama iz članka 166. Temeljnog zakona za potrebe Županije povjeravaju se na izvršavanje specijaliziranom poduzeću za obavljanje poslova izuzetno značajnih za upravljanje vodama, koje je za te poslove registrirano, osposobljeno i ima dugogodišnje iskustvo.

Članak 75.

Ministarstvo osigurava trajno i potpuno izvršavanje poslova i zadaća Županije utvrđenih Temeljnim zakonom i ovim Zakonom u obimu utvrđenom godišnjim planovima vodoprivrede Županije i u skladu sa sredstvima koja se na temelju zakona osiguravaju za te namjene.

Članak 76.

Ministarstvo je dužno osigurati racionalno korištenje sredstava koja su mu stavljena na raspolaganje temeljem zakona za obavljanje poslova i uradaka utvrđenih u smislu članka 72. ovog Zakona.

VII - FINANCIRANJE VODOPRIVREDE

Članak 77.

Poslovi i zadaci Županije iz Temelnog zakona i ovog zakona financiraju se iz sredstava određenih zakonom i drugih sredstava, a posebice:

1. dijela ostvarenih sredstava iz plaćanja opće vodne naknade i posebnih vodoprivrednih naknada koja po članku 210. stavak 1. točka 1. Temelnog zakona pripadaju Županiji ;
2. sredstava Proračuna Županije namjenskih osiguranih za financiranje namjena iz članka 207. Temelnog zakona ;
3. sredstava osiguranih po posebnom zakonu Županije ;
4. sredstava naknada za korištenje umjetnih spremišta i retenzija;
5. sredstava koja udružuju općine, poduzeća i građani za financiranje određenih vodoprivrednih namjena;
6. iz naknada za korištenje koncesija;
7. sredstava donacija;
8. sredstava zajmova;
9. iz ostalih izvora sredstava.

Članak 78.

Naknada za korištenje umjetnih spremišta i umjetnih retenzija obračunava se i plaća mjesečno do 30. u mjesecu za protekli mjesec.

Članak 79.

Za neplaćanje ili neblagovremeno plaćanje naknade za korištenje umjetnih spremišta i umjetnih retenzija obveznik plaćanja te naknade dužan je platiti zatezni kamatnjak u visini, na način i po postupku određenim federalnim Zakonom o porezu na promet proizvoda i usluga.

Članak 80.

Ministar financija Županije, u dogovoru sa Ministrom poljoprivrede, propisuje način, postupak i rokove za obračunavanje i plaćanje naknade iz članka 78. ovog Zakona, kontroli ostvarenih sredstava te naknade i njihovog trošenja u svrhe određene zakonom i druga pitanja od značenja za tu naknadu.

Članak 81.

Od naplaćenih sredstava naknade iz članka 77. točka 4. ovog Zakona pripada:

1. općini - 50%;
2. Županiji - 50%.

Ako je umjetno spremište odnosno umjetna retenzija izgrađena na području dvije ili više općina, od iznosa određenog u stavku 1. točka 1. ovog članka svakoj općini pripada dio od tih prihoda razmjerno površini tla potopljenog umjetnim spremištem odnosno umjetnom retenzijom koja pripada svakoj općini.

Članak 82.

Sredstva iz članka 81. ovog Zakona koriste se isključivo za namjene iz članka 169. Temeljnog zakona za rješavanje vodoprivrednih problema na području Županije i općina.

Izuzetno od odredbe stavka 1. ovog članka sredstva ostvarena od naplaćene naknade za korištenje umjetnih spremišta odnosno umjetnih retenzija koje ostvari općina po članku 80. stavak 1. točka 1. ovog Zakona mogu se koristiti i u druge (nevodoprivredne) namjene, ako Vlada Županije utvrdi da je općina:

1. na zadovoljavajući način riješila pitanje opskrbe vodom za piće žitelja i drugih korisnika u sjedištu općine i odvođenja i prečišćavanja otpadnih voda žitelja i gospodarstva u sjedištu općine;

2. ako su pored uvjeta iz stavka 2. točka 1. ovog članka ispunjeni uvjeti iz članka 25. stavak 2. i članka 32. stavak 3. ovog Zakona.

VIII - IZGRADNJA, ZAŠTITA, KORIŠTENJE, ODRŽAVANJE I GOSPODARENJE OBJEKTIMA ZA VODOOPSKRBU U SEOSKIM NASELJIMA

Članak 83.

Pod objektima za vodoopskrbu u seoskim naseljima, u smislu ovog Zakona, smatraju se grupni vodovodi (članak 26.), seoski vodovodi, seoske javne pumpe, spomen pumpe i seoski javni bunari (članak 28.).

Seoska javna pumpa i spomen pumpe, u smislu ovog Zakona, je objekt sa odgovarajućom zaštitnom zonom i odgovarajućim uređajima za opskrbu vodom za piće žitelja seoskog naselja i prolaznika.

Seoski javni bunar, u smislu ovog Zakona, je objekt sa odgovarajućom zaštitnom zonom i odgovarajućim uređajima koji služe za opskrbu vodom za piće najmanje dva kućanstva u seoskom naselju.

Članak 84.

Izvorišta voda koje se zahvaćaju glede opskrbe vodom za piće seoskog vodovoda moraju imati dovoljne količine zdravstveno ispravne vode za piće, kako bi se u svako doba moglo osigurati neprekidno snabdijevanje vodom žitelja seoskog naselja.

Kaptaža i spremišta – spremnici koji su, u smislu ovog Zakona, sastavni dio seoskog vodovoda, a koji služe za prihvatanje i uspremanje voda za piće, moraju imati propisane izolacije i ostale potrebne uređaje. Kapacitet usprema – spremnika seoskog vodovoda treba da osigura dovoljnu količinu vode za dnevnu potrošnju korisnika i zalihu za gašenje požara.

Seoski vodovod mora imati ugrađen, ispravan i propisno baždaren uređaj za mjerenje količina iskorištene vode na odvodu iz spremnika, a ako ima više odvoda iz spremnika, na svakom odvodu.

Ako je veličina izvorišta vode veća od stvarnih potreba korisnika seoskog vodovoda (za piće, sanitarne potrebe, napajanje stoke) na ispustu iz spremnika seoskog vodovoda ugrađuje se pumpa sa betonskim koritom za javnu uporabu (seoska javna pumpa).

Članak 85.

Investitor za izgradnju seoskog vodovoda može biti grupa žitelja odnosno mjesna zajednica ili žitelj.

Investitor za izgradnju seoske javne pumpe, spomen pumpe odnosno seoskog javnog bunara može biti grupa žitelja odnosno žitelj..

Spomen pumpama upravlja općina.

Članak 86.

Izgradnja odnosno rekonstrukcija seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe, spomen pumpe, odnosno seoskog javnog bunara vrši se na temelju izdate urbanističke suglasnosti odnosno odobrenja za građenje po propisima o prostornom uređenju odnosno građenju.

Prije izdavanja odobrenja za građenje iz stavka 1. ovog članka obvezno se pribavlja vodoprivredna suglasnost.

Uz zahtjev za izdavanje vodoprivredne suglasnosti iz stavka 2. ovog članka obvezno se prilaže dokumentacija:

1. o izdašnosti izvorišta;
2. o sadašnjim i budućim potrebnim količinama vode za piće;
3. o zdravstvenoj ispravnosti vode za piće;
4. da objekt odgovara propisanim mjerama za osiguranje zdravstvene ispravnosti vode za piće i za zaštitu izvorišta od zagađivanja;
5. o zaštitnim zonama;
6. projektna dokumentacija najmanje na razini idejnog projekta ili elaborata.

Članak 87.

Izgradnja ili rekonstrukcija seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe, spomen pumpe, odnosno seoskog javnog bunara vrši se na način i pod uvjetima određenim u izdanoj vodoprivrednoj suglasnosti za taj objekt.

Članak 88.

Po izvršenoj izgradnji ili rekonstrukciji seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe, spomen pumpe odnosno seoskog javnog bunara, a prije izdavanja odobrenja za uporabu po propisima o uređenju okoliša odnosno građenju, obvezno se pribavlja vodoprivredna dozvola.

Uz zahtjev za izdavanje vodoprivredne dozvole za seoski vodovod podnosi se i pisani ugovor o održavanju i iskorištavanju seoskog vodovoda i reguliranju drugih pitanja od značenja za seoski vodovod. Pisani ugovor potpisuju svi investitori seoskog vodovoda koji se ovjerava u sudu ili u općini i čiji se jedan primjerak dostavlja na trajno korištenje Ministarstvu.

Članak 89.

Osobama koje nisu sudjelovale u izgradnji seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe, odnosno seoskog javnog bunara, može se odobriti priključak na seoski vodovod odnosno korištenje vode iz seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara na temelju vodoprivredne dozvole koju donosi Ministarstvo.

Vodoprivrednom dozvolom odobrit će se priključak na seoski vodovod odnosno korištenje vode iz seoske javne pumpe, odnosno seoskog javnog bunara, ako seoski vodovod odnosno seoska javna pumpa, odnosno seoski javni bunar, obzirom na količinu vode za piće, može da zadovolji i potrebe interesenta i ako se njegova opskrba vodom za piće ne može izvršiti na drugi (ekonomičan i racionalan) način.

Osoba kojoj je vodoprivrednom dozvolom odobreno priključenje na seoski vodovod odnosno korištenje voda iz seoske javne pumpe, odnosno seoskog javnog bunara dužno je sa vlasnicima seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara zaključiti ugovor u kome će se utvrditi njegova financijska obveza da vlasnicima tog objekta plati razmjerni dio troškova izgradnje seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe

odnosno seoskog javnog bunara i obveza snošenja razmjernog dijela troškova održavanja i iskorištavanja tog objekta. Uplata namjenskog dijela sredstava troškova izgradnje i troškova održavanja i iskorištavanja seoskog vodovoda vrši se na štednu knjižicu otvorenu za uplatu i utrošak sredstava za održavanje i iskorištavanje seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara.

Razmjeran dio troškova koji osoba kojoj je vodoprivrednom dozvolom odobre-no priključenje na seoski vodovod odnosno korištenje seoske javne pumpe, odnosno seoskog javnog bunara treba da snosi dio troškova u smislu stavka 3. ovog članka, ne može biti veći od učešća svakog pojedinog investitora u izgradnji ili rekonstrukciji seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe, odnosno seoskog javnog bunara, odnosno od učešća svakog pojedinog vlasnika seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara u troškovima održavanja i iskorištavanja tog objekta.

Ako vlasnici seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe, odnosno seoskog javnog bunara odbiju da s osobom kojoj je izdana vodoprivredna dozvola potpišu ugovor o snošenju razmjernog dijela troškova izgradnje, održavanja i korištenja seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara, ili osoba kojoj je izdana vodoprivredna dozvola odbije da potpiše ugovor u smislu stavka 3. ovog članka, spor će rješavati nadležan općinski sud.

Članak 90.

Žitelji sela vlasnici seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara dužni su trajno osigurati potrebna financijska sredstva i druge uvjete za tekuće i investicijsko održavanje i funkcioniranje tih objekata u skladu sa njihovom prirodom i namjenom, za uspostavljanje i održavanje zona sanitarne zaštite izvorišta voda za seoske vodovode i za vršenje najmanjeg broja propisanih pregleda zdravstvene ispravnosti vode za piće iz tih objekata u ovlaštenoj laboratoriji.

Obveza iz stavka 1. ovog članka postoji i u slučaju kada su vlasnici seoskog vodovoda taj objekt predali na upravljanje nadležnom komunalnom poduzeću za opskrbu potrošača vodom (općinsko komunalno javno poduzeće), ili drugom poduzeću ako se iz cijene vode tog seoskog vodovoda ne mogu osigurati sva potrebna financijska sredstva za namjene propisane u stavku 1. ovog članka.

Članak 91.

Ukoliko se ustanovi da vlasnici seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe, odnosno seoskog javnog bunara ne izvršavaju svoju obvezu iz članka 89. ovog Zakona, Ministarstvo će narediti izvršavanje tih obveza i odrediti rok za njihovo izvršavanje odnosno postupanje u skladu sa uvjetima utvrđenim u vodoprivrednoj dozvoli za taj objekt.

Ako se ustanovi da građani nisu izvršili svoje obveze ili ih nisu izvršili u skladu sa rješenjem iz stavka 1. ovog članka, Ministarstvo će izdati vodoprivredni nalog.

Članak 92.

Zaštita izvorišta seoskih vodovoda vrši se uspostavljanjem i održavanjem zona sanitarne zaštite čije se veličine i granice utvrđuju u skladu sa istraživanjima i ocijenjenim potrebama.

Za seoske vodovode utvrđuju se zaštitne zone, i to:

- uža zaštitna zona u polumjeru od 25 metara;
- prva zaštitna zona u polumjeru od 100 metara;
- druga zaštitna zona u polumjeru od 200 metara;
- treća zaštitna zona u polumjeru od 300 metara.

Veličine i granice zaštitnih zona iz stavka 2. ovog članka utvrđuju se vodoprivrednom suglasnošću, a ako za seoski vodovod nije izdana vodoprivredna suglasnost utvrđivanje se vrši vodoprivrednom dozvolom.

Izuzetno od stavka 2. alineja 3. ovog članka vodoprivrednim aktom iz stavka 3. ovog članka može se isključiti potreba uspostavljanja i održavanja druge zaštitne zone seoskog vodovoda.

Članak 93.

Na zemljištu uže zaštitne zone seoskog vodovoda mogu, uz primjenu propisanih zaštitnih mjera, postojati objekti i uređaji neophodni za rad seoskog vodovoda, kao i unutarnji putovi za pristup tim objektima.

Područje uže zaštitne zone seoskog vodovoda mora biti ograđeno pletenom žicom radi sprečavanja pristupa neovlaštenim osobama toj zoni.

Zemljište na području uže zaštitne zone koje se ne nalazi pod objektima mora biti zasijano travom i raslinjem plitkog korijenja, pri čemu je zabranjena uporaba umjetnog ili štalskog gnoja i kemijskih sredstava za zaštitu bilja.

Članak 94.

Na području prve zaštitne zone zabranjeno je:

1. građenje objekata i izvođenje svih drugih radova, kao i korištenje zemljišta, na način kojim se ugrožavaju njegove prirodne vrijednosti i režim površinskih i podzemnih voda;
2. držanje stoke, pernate živine i kunića, kao i ispaša stoke;
3. ispuštanje i prosipanje ulja, kiselina i drugih opasnih tvari štetnih za kakvoću vode;
4. izgradnja ili polaganje vodopropusnih kanalizacijskih cjevovoda za odvođenje otpadnih voda, izuzev vodonepropusnih kanalizacijskih cjevovoda;
5. pranje motornih i drugih vozila;
6. deponiranje i istresanje tečnih i tvrdih otpadnih tvari.

Na području prve zaštitne zone može se saditi ukrasno i šumsko drveće, vršiti uzgoj plantažnih voćaka, praviti nasade za pčelarstvo i obrađivati poljoprivredno tlo, ali bez uporabe umjetnog ili stajskog gnojiva i kemijskih sredstava za zaštitu bilja.

Članak 95.

Na području druge zaštitne zone zabranjeno je izgrađivati objekte odnosno izvoditi radove i druge zabranjene radnje iz članka 94. ovog Zakona, izuzev kampiranja i kupanja u vodotocima i obrade poljoprivrednog tla uz uporabu dozvoljene (najmanje) koncentracije umjetnih gnojiva.

Članak 96.

Zabranjeno je neovlaštenim osobama da vrše otvaranje i zatvaranje armatura, instalacija, hidranata i ostalih uređaja seoskog vodovoda, izuzev u slučajevima kada je to nužno u cilju sprečavanja većih šteta (pucanje cijevi, požar i slično).

Članak 97.

Zabranjeno je na seoskim javnim pumpama i seoskim javnim bunarima pranje rublja, kupanje, napajanje stoke, pranje motornih i drugih vozila i vršenje drugih radova ili radnji, što bi moglo utjecati na zdravstvenu ispravnost vode za piće odnosno oštećenje instalacija i uređaja seoskih javnih pumpi i seoskih javnih bunara.

Članak 98.

Ministarstvo je dužno da ustroji i trajno vodi posebne katastre o grupnim vodovodima, seoskim vodovodima, seoskim javnim pumpama, seoskim javnim bunarima i spomen pumpama.

U katastrima iz stavka 1. ovog članka blagovremeno se registriraju sve promjene od značenja za objekte za koje se vode katastri.

U katastrima iz stavka 1. ovog članka unose se posebice podaci o:

- nazivu objekta,
- mjesnoj zajednici i naselju na čijem području se nalazi objekt,
- izdanoj urbanističkoj suglasnosti,
- izdanoj vodoprivrednoj suglasnosti,
- izdanom odobrenju za građenje,
- izdanoj vodoprivrednoj dozvoli,
- izdanom odobrenju za uporabu objekata,
- boju korisnika objekta,
- zaključenom ugovoru iz članka 88. stavak 2. ovog Zakona.

Sve isprave i podaci koji su poslužili kao temelj za upis u katastar iz stavka 1. ovog članka vode se u zbirci isprava i sastavni su dio katastra iz stavka 1. ovog članka.

Zbirke isprava iz stavka 4. ovog članka vode se posebice za svaku mjesnu zajednicu sa zasebnim omotom za svaki objekt u koji se ulažu sve isprave i podaci o objektu.

Članak 99.

Na grupne vodovode primjenjuju se odredbe članka 84., članka 85. stavak 1., članka 86., članka 87., članka 88., članka 89., članka 90., članka 91., članka 92. stavak 1., 2. i 3., članka 93., članka 94., članka 95. i članka 96. ovog Zakona koje se odnose na seoske vodovode, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

IX - NADZOR NAD PROVOĐENJEM OVOG ZAKONA

Članak 100.

Ministarstvo vrši upravni nadzor nad provođenjem ovog Zakona i propisa donesenih na temelju ovog Zakona.

Županijsko tijelo uprave nadležno za poslove zdravstva vrši upravni nadzor nad provođenjem ovog Zakona u dijelu koji se odnosi na zdravstvenu ispravnost vode za piće.

Članak 101.

Inspeksijski nadzor nad provođenjem odredaba ovog Zakona vrši županijska vodoprivredna inspekcija.

Inspekcijski nadzor nad provođenjem odredaba ovog Zakona koje se odnose na zdravstvenu ispravnost vode za piće vrši županijska zdravstvena inspekcija.

X - KAZNENE ODREDBE

Članak 102.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako gradi objekte ili izvodi radove koji su zabranjeni odredbama članka 54. toč. 1. do 3. ovog Zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1.000 do 2.000 KM.

Članak 103.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako vrši ograđivanje neuređenih obala vodotoka, obala prirodnih jezera i obala umjetnih spremišta iz članka 4. stavak 2. toč. 1., 2. i 4. ovog Zakona;
2. ako uz stambene i gospodarske objekte podignute izvan naseljenih mjesta ne izgradi nepropusnu otpadnu jamu za ispuštanje otpadnih voda i drugih tvari iz tih objekata ili ako ne osigurava da se otpadna jama prazni najmanje jednom godišnje (članak 36.);
3. ako prevoznim sredstvima pristupi obalama i vodama umjetnoga spremišta izgrađenog za potrebe opskrbe vodom za piće žitelja i gospodarstva (članak 37. stavak 1.);
4. ako uzgaja ribu ili postavlja plutajuće i druge objekte u vodi i na obalama umjetnog spremišta izgrađenog za potrebe opskrbe vodom za piće žitelja i gospodarstva (članak 37. stav 2.);
5. ako ne dozvoljava da se vode višenamjenskih spremišta čija je temeljna namjena proizvodnja električne energije koriste i za opskrbu vodom pučanstva i gospodarstva za rekreaciju, uzgoj ribe i plovidbu, bez pogona na naftne derivate (članak 38.);
6. ako ometa prevođenje voda sa jednog tla na drugo u korist kojeg je ustanovljeno pravo služnosti (čl. 69. i 70.);
7. ako na štetu susjednog tla mijenja pravac ili količinu vode koja prirodno otiče (članak 71.);
8. ako naknadu za korištenje umjetnih spremišta odnosno umjetnih retenzija ne plaća ili ne plaća u propisanim rokovima (članak 78.);

Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 300 do 1.000 KM.

Članak 104.

Novčanom kaznom u iznosu od 100 do 500 KM kaznit će se za prekršaj građanin:

1. ako vrši ograđivanje neuređenih obala vodotoka, obala prirodnih jezera i obala umjetnih spremišta iz članka 4. stavak 2. toč. 1., 2. i 3. ovog Zakona;
2. ako grupni vodovod ne preda na gospodarenje pravnoj osobi koja je zajedno sa drugim građanima utemeljena za gospodarenje grupnim vodovodom ili ako grupni vodovod zajedno sa ostalim vlasnicima tog vodovoda ne preda na gospodarenje javnom komunalnom poduzeću za opskrbu potrošača vodom (članak 26. stavak 3.);
3. ako iz stambenih i gospodarskih objekata, kao i vikend kuća, podignutih izvan naseljenih mjesta otpadne vode i druge tvari ne ispušta u nepropusnu otpadnu jamu koju je sam

- izgradio odnosno ne osigura da se otpadna jama od strane specijaliziranog poduzeća prazni najmanje jednom godišnje (članak 36.) ;
4. ako pristupa sam, ili prevoznim sredstvima ili dovodi stoku na obale i u vode umjetnih spremišta izgrađenih za potrebe opskrbe vodom za piće pučanstva i gospodarstva (članak 37. stavak 1) ;
 5. ako se i pored zabrane vode umjetnih spremišta koriste za kupanje, vožnju plovilima na pogon derivatima plinskog ulja, za uzgoj ribe i ako postavlja plutajuće i druge objekte u vodi i na obalama umjetnog spremišta (članak 37. stavak 2.) ;
 6. ako ometa prevođenje vode sa jednog zemljišta na drugo u korist kojeg je ustanovljeno pravo služnosti (čl. 69. i 70.) ;
 7. ako na štetu susjednog zemljišta mijenja pravac ili količinu vode koja prirodno teče (članak 71.) ;
 8. ako sa svim ostalim vlasnicima seoskog vodovoda ne zaključi pisani ugovor iz članka 88. stav 2. ovog Zakona odnosno ako ne izvršava svoje obveze iz tog ugovora;
 9. ako osoba kojoj je vodoprivrednom dozvolom dozvoljen priključak na grupni vodovod, seoski vodovod odnosno korištenje voda iz seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara ometa u priključenju na grupni vodovod odnosno seoski vodovod ili mu ometa opskrbu vodom iz seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara (čl. 89. i 99.);
 10. ako ne osigurava financijska sredstva i druge uvjete za održavanje i financiranje objekata grupnog vodovoda odnosno seoskog vodovoda odnosno seoske javne pumpe odnosno seoskog javnog bunara u skladu sa njihovom prirodom i namjenom ili za uspostavljanje zona sanitarne zaštite za grupne vodovode odnosno seoske vodovode ili za vršenje najmanjeg broja propisanih pregleda zdravstvene ispravnosti vode za piće iz tih objekata u ovlaštenoj laboratoriji (čl. 90. i 99.);
 11. ako na zemljištu uže zaštitne zone seoskog vodovoda odnosno grupnog vodovoda gradi objekte ili ugrađuje uređaje koji nisu neophodni za rad seoskog vodovoda odnosno grupnog vodovoda (čl. 93. stavak 1. i čl. 99.);
 12. ako ne ogradi područje uže zaštitne zone pletenom žicom radi sprečavanja neovlaštenim osobama pristup toj zoni (čl. 93. Stavak 2. i čl. 99.);
 13. ako neovlašteno pristupi u područje uže zaštitne zone koje je ograđeno (čl. 93. Stavak 2. i čl. 99.);
 14. ako na području uže zaštitne zone zemljište ne zasije travom i raslinjem plitkog korijenja odnosno ako i pored zabrana upotrebljava umjetno ili stajsko gnojivo i kemijska sredstva za zaštitu bilja (čl. 93., stavak 3. i čl. 99.);
 15. ako na području prve zaštitne zone seoskog vodovoda odnosno grupnog vodovoda vrši radove ili radnje zabranjene po članku 94., stavak 1. i članku 99. ovog Zakona;
 16. ako upotrebljava umjetno ili stajsko gnojivo ili kemijska sredstva za zaštitu bilja protivno zabrani iz članka 94., stavak 2. i članka 99. ovog Zakona;
 17. ako vrši radove ili radnje protivno zabrani iz članka 96. i 99. ovog Zakona;
 18. ako na objektima seoskog vodovoda odnosno grupnog vodovoda vrši zabranjene radnje iz članka 96. i 99. ovog Zakona;
 19. ako vrši radnje zabranjene po članku 96. ovog Zakona;
 20. ako ne izgradi nepropusnu otpadnu jamu i na istu ne priključi stambene i gospodarske objekte ili vikend zgrade u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona (članak 109.).

XI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 105.

Dugoročni plan razvoja vodoprivrede Županije (članak 17. stavak 1.) donijet će se u roku od godinu dana od dana donošenja Dugoročnog plana razvoja vodoprivrede Federacije.

Članak 106.

Srednjoročni plan razvoja vodoprivrede Županije (članak 17., stavak 2.) donijet će se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 107.

Godišnji plan vodoprivrede Županije za 2000. godinu (članak 18. stav 2.) donijet će se u roku u devedeset dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 108.

Ekonomske cijene vode koja se isporučuje potrošačima iz županijskog vodovoda (članak 24. stavak 2.) odnosno cijene korištenja županijskog sustava (članak 30., stavak 3.) odnosno cijene korištenja županijskog uređaja za prečišćavanje otpadnih voda (članak 31. stavak 2.) utvrdit će se odlukom i dinamičkim planom koji donosi poduzeće koje upravlja tim objektima, uz suglasnost Vlade Županije.

Ekonomske cijene vode koja se isporučuje potrošačima iz općinskih vodovoda (članak 25., stavak 2.) odnosno cijene korištenja općinskog kanalizacijskog sustava (članak 32., stavak 3.) odnosno cijene korištenja općinskog uređaja za prečišćavanje otpadnih voda (članak 33., stavak 2.) utvrdit će se odlukom i dinamičkim planom poduzeća koje upravlja tim objektima, uz suglasnost općinskog vijeća.

Članak 109.

Pravne osobe i građani vlasnici stambenih i gospodarskih objekata, kao i vikend kuća, koje su podignute izvan naseljenih mjesta prije stupanja na snagu ovog Zakona dužni su da izgrade nepropusne otpadne jame i na iste priključe stambene i gospodarske objekte odnosno vikend kuće u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 110.

Ministarstvo je dužno najkasnije u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona ustrojiti katastre i zbirke isprava iz članka 98. ovog Zakona.

Članak 111.

Podzakonski propisi u skladu sa odredbama ovog Zakona donijet će se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 112.

Do donošenja podzakonskog akta iz članka 117., stavak 6. Temeljnog zakona o utvrđivanju zona sanitarne zaštite i zaštitnih mjera po članku 117., stavak 9. Temeljnog zakona i stupanja na snagu odluka iz članka 68., stavak 1. ovog Zakona primjenjivat će se odluke o zaštiti izvorišta vode za piće koje su donijeli Skupština Županije i tijela općina prije stupanja na snagu ovog Zakona.

Članak 113.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u “Narodnim novinama Županije Posavske”.

Bosna i Hercegovina

FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE

ŽUPANIJA POSAVSKA

Skupština

Broj: 01-02-11/2000

Domaljevac, 09. ožujak 2000. godine

Predsjednik

Vitimir Čošković v.r.